

39. ročník

Hanácký divadelní máj

2025

Závěrečné kukátko

Němčice nad Hanou

Závěrečné slovo starosty města

Vážení aktéři a příznivci ochotnického divadla, Vážený lektorský sbore a Klube dětského diváka,

v letošním roce jsme opět společně prožili opravdový divadelní svátek v Němčicích nad Hanou. Již 39. ročník Hanáckého divadelního máje nabídl celkem 14 divadelních představení a u těch soutěžních neměl lektorský sbor a Klub dětského diváka zajisté lehký úkol vybrat ta nejlepší. Kusy, které jsem měl možnost shlédnout, mě velice zaujaly a herecké výkony byly opravdu výborné. Děkuji tímto všem divadelním souborům, kteří se letošního ročníku zúčastnily a přeji jim, ať je jejich práce, která je zároveň koníčkem, nadále baví a daří se jim oslovit diváky a sklízet zasloužený potlesk. Poděkování patří také vám, milí diváci, kteří jste navštěvovali představení a ohodnotili výkony herců potleskem či v hlasování. Velký dík patří také lektorskému sboru a Klubu dětského diváka, kteří bedlivě sledovali všechna představení, hodnotili je a předávali všem divadelním aktérům cenné zkušenosti a rady. Sám jsem byl přítomen na hodnocení jednoho souboru, který hrál představení pro děti, přičemž mě zaujalo zejména hodnocení vystoupení dětmi z Klubu dětského diváka. Pevně věřím, že se opět všichni uvidíme za rok v Němčicích nad Hanou na dalším, kulatém, ročníku této krásné kulturní akce s dlouholetou tradicí.

Jsem přesvědčen, že se letošní ročník vydařil a aby tomu tak bylo a všichni jsme si jej mohli užít, bylo nutné vše perfektně zorganizovat. Proto obrovský dík patří celému realizačnímu týmu – přípravnému výboru pod vedením paní Heleny Spisarové, ředitelce festivalu Ing. Jitce Borovičkové, zvukovým a osvětlovacím technikům, členům našeho Divadelního spolku Na Štaci, kdy jejich pojetí vítání souborů bylo opravdu krásné, a dalším dobrovolníkům z řad občanů a pracovníků městského úřadu. Bez vás všech by se tato krásná akce nemohla uskutečnit.

Velké poděkování patří také všem, kteří podpořili konání Hanáckého divadelního máje finančními nebo věcnými dary. Bez vás by se letošní ročník nemohl uskutečnit. Hlavními podporovateli tradičně byli Ministerstvo kultury ČR, Olomoucký kraj, samozřejmě město Němčice nad Hanou a mediálním partnerem bylo Rádio Haná. Záštitu nad 39. ročníkem Hanáckého divadelního máje převzali hejtman Olomouckého kraje Ladislav Okleštěk, náměstkyně hejtmána pro sport, kulturu a památkovou péči Ing. Monika Hryzbilová

a senátor Mgr. František Jura, MBA, LL.M.. Ještě jednou všem děkuji a věřím, že nám zachováte nadále svou přízeň.

Letošní ročník jsme všichni společně prožili v příjemném prostředí a příjemné atmosféře. Přestože bylo krásné počasí, které vybízelo k práci na zahrádkách a výletům s rodinou či přáteli, je návštěvnost představení signálem pro pokračování Hanáckého divadelního máje v Němčicích nad Hanou. Přeji tedy nám všem, abychom se ve zdraví a spokojenosti opět sešli v sále Kina OKO v Němčicích nad Hanou na 40. ročníku Hanáckého divadelního máje a znovu zde prožili krásné okamžiky. Těším se na vás!

Martin Ernst, starosta

Hosté naší přehlídky

Hosté z Vysokého nad Jizerou

V pondělí 28. dubna nás poctili svou návštěvou hosté z místa, kde se koná národní přehlídka Krakonošův divadelní podzim. K divákům promluvila paní **Svatava Hejralová**.

Hosté z SČDO

Téhož dne, 28. dubna, k našim divákům promluvila i předsedkyně Svazu českých divadelních ochotníků, **Vladka Koďousková**, která zároveň zůstala v Němčicích nad Hanou až do konce divadelní přehlídky

Hodnocení divadelních představení lektorským sborem

Sobota 26. 4. 2025 (19:00 hodin)

DS Na štaci Němčice nad Hanou – Dvě čárky

Režie: Michal Vrána a Simona Ivánková

Komedie "Dvě čárky" od vlámské dramatičky Hildy Vleugels se zaměřuje na téma mezilidských vztahů a komunikace, často s důrazem na nedorozumění, humor a absurdity běžného života. Ale především otvírá téma rodičovství. Autorka je velmi známá humoristická dramatička (získala řadu ocenění), píše především v žánru konverzační komedie a její humor je hodně ostrý. Odráží nejistoty a očekávání v romantických vztazích. Dělá si legraci z chyb v komunikaci, stereotypů a očekávání, a jak tyto faktory ovlivňují naše rozhodování a chování. Humor často pramení z extrémních situací a paradoxů, které postavy zažívají.

Hlavní postavy, manželský gay pár Walter a Jurgen, se rozhodly, že chtějí vychovávat dítě, a aby se jim to povedlo, pojistily si narození dítěte dokonce dvakrát. A to u svých sester, které jim mají jako náhradní matky posloužit těhotenstvím a následným porodem. Ovšem, že budou těhotné společně, muži sestrám tají. Vše se navíc komplikuje, když se ukáže, že třetí žena v příběhu, posluhovačka v domácnosti Katrin, je též těhotná, a hlavně chce nechat dítě k adopci. Jurgen i Walter proto z velké lásky usilují i o toto třetí dítě, ale počínají si přitom jak Pat a Mat, známé to postavičky z večerníků.

Domáci – němčický soubor se do inscenování této komedie vrhl s nadšením. Režisérská dvojice Michal Vrána a Simona Ivánková dali dohromady evidentně souznící partu a nazkoušeli inscenaci, která se především opírá o verbální sdělování faktů hry. Herci hrají s chutí, bez zábran a s dostatečným temperamentem. Jejich herecké prostředky doznávají různou míru stylizace od civilního herectví (Šimon Beneš) až po výraznou stylizaci (Simona Ivánková). Sjednocení projevu by inscenaci pomohlo. Stejně tak by úroveň inscenace pozvedl i výraznější režijní výklad, který by přesněji akcentoval dějová fakta (motivy jednání postav) i temporytmus inscenace. Nejvýraznějším kladem inscenace je pak radost ze hry, která se při večerním zahajovacím představení Hanáckého divadelního máje 2025 přenesla do hlediště. A to není málo.

Děkujeme Němčičtí.

Jaroslav Kodeš

Neděle 29. 4. 2025 (14:00 hodin)

DS Bez kamen Uherčice – O bojácném Floriánkovi

Režie: Radka Schardová (na motivy pohádky Zdeňka Kozáka)

Divadelní soubor Bez kamen z Uherčic není němčickému divákovi neznámý. Mohli jsme ho zde vidět už několikrát. Vzpomeňme třeba na úspěšnou komedii *Modré z Nebe* z roku 2021. Letos na přehlídku přivezli pohádku z pera Zdeňka Kozáka.

Pohádkový text „O bojácném Floriánkovi“ vychází z české lidové tradice – ať už jde o prostředí venkovského rynku a hospody, malebný jazyk nebo pohádkové motivy hastrmanů a strašidel. Autor vytvořil živou a hravou pohádku, která je zároveň laskavým portrétem venkovského života. Nabízí humor, písničky i klasické pohádkové poselství o tom, že poctivé srdce a odvaha mají nakonec větší sílu než nátlak či siláctví.

Režisérka Radka Schardová se rozhodla pro minimální úpravu textu. Pohádku uvádí v její původní podobě, která má téměř hodinu a půl plus přestávku. Na pohádku je to celkem dlouhá stopáž. Hře by jistě pomohlo, kdyby se režisérka nebála škrtů a hru zkrátila. Dlouhé dialogy ubírají na temporytmu a nenabízí nic nového pro vývoj příběhu.

U samotné hry je třeba v první řadě pochválit typové obsazení. Herci se na své role velmi dobře hodí. Nadšení a energie, se kterou ke svému hereckému

partu přistupují, je enormní. To je na jednu stranu základ pro úspěch inscenace, na stranu druhou také kámen úrazu. Samotná energie totiž není vždy směřována správným směrem. Herci na jevišti své postavy karikují a více se zaměřují na gagy a vtípky než na příběh samotný. Tím pádem se vytrácí nejen charakter postav, ale také vzájemné vztahy a často i samotné dramatické situace. Jako by vtípky a smích od diváků byl důležitější než předkládání příběhu samotného.

Dalším zádrhelem je jevištní mluva. Více i méně zkušení herci valí před sebou text s takovou rychlostí a kadencí, až jim není rozumět. Polykají koncovky, nezvládají správnou artikulaci a frázování. Tím se vytrácí zajímavé myšlenky i důležitá dějová fakta. Výjimkou je dialog na začátku druhé půlky mezi Pantličkou (Pavel Meňhart) a Barborou Plucárkovou (Jana Lautrbachová). V něm herci zpomalí, soustředí se na situaci samotnou a scéna působí zajímavě a plasticky.

Hercům by jistě pomohlo zvolnit a více se soustředit na základní hereckou abecedu. U méně zkušených herců vidíme na jevišti nervózní přešlapování, dávají ruce v bok, přestávají existovat v situaci, pokud zrovna neříkají svou repliku – tzv. vypnou, když zrovna nemluví. To vše ubírá na celkové autenticitě.

Režie by se měla zaměřit více na herecký dialog i detaily. Situace s plavajícím sumcem je na začátku velmi vtipná, po čase se však stává zdlouhavou. Loutky ryb zničehonic leží na zemi a loutkovodič s nimi nijak nepracuje. Vodník na konci mluví o tom, jak se přehmátl a dal Floriánkovi

špatný pytlíček, i když vidíme, že mu ho přinesl sumec. Strašidla lákají Floriánka na Mariáš, ale samotné karty k tomu téměř nevyužijí. Takových věcí je tam více. Detailnější práce by je jistě odhalila všechny.

I přes výše zmíněné problémy lze pohádku hodnotit pozitivně. Nadšení, se kterým jdou herci na jeviště, je obrovské. Skvělé typy dokážou zaujmout dospělého, ale i dětského diváka. Pohádek jako je tahle na českých jevištích ubývá. Buďme rádi, že v Uherčicích jednu celkem povedenou hrají.

Juraj Háder

(19:30 hodin)

DS AMADIS – Úhlavní přátelé

Režie: Tomáš Hradil

Divadelní spolek AMADIS přijel do Němčic jako náhrada za Divadelní soubor Bezchibi Brtnice, který z důvodu nemoci musel představení odřeknout. Pořadatelé se ale nezalekli a na jeviště, *které znamenají svět*, pozvali několikanásobné účastníky (a i vítěze) divadelní přehlídky Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou a ti s radostí přijali. Přece jen...nejsou v Němčicích nad Hanou poprvé, ale patří mezi stálce naší divadelní scény. S inscenací Úhlavní přátelé soutěžili na Mrštíkově divadelním jaru, které probíhalo na začátku dubna 2025 a s komorní „rodinou“ tragikomediální hrou byli opět doporučení do programu KDP. Dohromady si odnesli dvě hlavní ceny: za scénografii a za souhru v inscenaci.

Na pódiu se ukázal i náš odborný lektor Juraj Hader (Pierre), spolu s Evu Židlíkovou (Marie), Janou Lautrbachovou (Carole) a Josefem Širhalem (Charles).

Názor odborného lektorského sboru sdíleli i diváci, kteří na hru zavítali do němčického divadla. Soubor si odnesl vysoké divácké hodnocení 2,98 (ze 3,00).

A to už o něčem vypovídá...nebo ne ?

Pondělí 28. 4. 2025 (10:00 hodin)

*Kroužek Divadelních ochotníků ve Hvozdné – Piráti a Lumie
ostrov splněných přání*

Režie: Vendula Kořínková

Pondělní dopolední představení přivezl do Němcic Kroužek divadelních ochotníků ve Hvozdné. Inscenace vznikla v samotné tvůrčí dílně souboru a autorsky se na ní především podílela Vendula Kořínková. Režii pak měla Anna Zelíková.

Obě ženy se nechaly inspirovat pirátskými příběhy a legendami včetně slavných Pirátů z Karibiku. Vznikl tak příběh o dívčím sirotku Morwen, který po neshodách v náhradní rodině, odkud je vyhnán nevlastním otcem – admirálem Hynem, se rozhodne hledat svoji původní rodinu, respektive touží zjistit, kdo byli jeho otec a matka. A protože se to normálními postupy nedaří, rozhodne se Morwen vydat k magickému ostrovu Lumie, kde se prý sny a přání stávají skutečností. Vydává se proto na dobrodružnou plavbu nejdříve na obchodní lodi, potom na pirátské, musí skrývat svoji identitu, překonávat různá nebezpečí včetně mořských sirén, až se konečně dostane na vysněný ostrov. Ovšem Lumie je ve svých odpovědích hodně nevyzpytatelný ostrov a přímou odpověď Morwen nesdělí. Až při zpáteční plavbě, kdy jsou piráti nuceni svést velkou bitvu

s admirálem Hynem, se jí konečně dostane toužené odpovědi. Její otec byl pirát a matka mořská siréna. A ze světa je sprovodil admirál Hyn.

Samotná inscenace tohoto příběhu staví především na okouzlující scénografii, na nádherných a skvěle ušitých kostýmech a na romantických postupech doplněných výbornou původní hudbou v duchu filmové muziky hollywoodské produkce, a to včetně několika písní. Vlastní ostrov Lumie je zpracován opravdu luminiscenčně, podle vzoru magických scén opět z různých filmů. Avšak tvůrci se nijak netají, že mají blízko k filmovým postům, zvláště pak u těchto magicky dobrodružných scén. Můžeme si myslet něco o kýčovitosti, kdy forma naprosto válcuje obsah, ale ohlas v publiku byl až neskutečně nadšený. Dětský divák v plném hledišti kina OKO odměnil soubor velikým potleskem.

A tak je jen, z našeho pohledu škoda, že režie společně s herci nebuduje příběh přes konkrétnější významová aranžmá, nehledá jasnější motivace pro jednání herců, ale spoléhá se na obecnou režii a vlastně tak velmi sympatický námět o hledání rodiny, rozměšňuje obecností. Kdyby si tvůrci toto uvědomili, potom bychom se mohli potkat s opravdu skvostnou inscenací v současném tolik oblíbeném žánru dobrodružné fantasy.

Jaroslav Kodeš

(19:30 hodin)

Divadelní spolek Haleny – Dabing street

Režie: Petr Zelenka

Divadelní spolek Haleny z obce Halenkovice nedaleko Otrokovic je jedním z nových účastníků Hanáckého divadelního máje. Halenkovičtí ochotníci přijeli s inscenací hry Petra Zelenky Dabing Street. Zelenka psal tento dramatický text přímo na tělo herečkám a hercům Dejvického divadla a sám se ujal režie v inscenaci, která měla světovou premiéru 1. 12. 2012. Česká televize pak v roce 2018 uvedla dvanáctidílný seriál, který také napsal a režíroval Petr Zelenka.

Hra je psána v žánru absurdní černé komedie, sám autor ale ve druhé části textu částečně tento žánr opouští a přechází téměř do žánru psychologického dramatu zaměřeného na téma alkoholismu. Právě toto autorovo rozhodnutí svým způsobem negativně poznamenává kvalitu celého textu a odvádí inscenační i herecký tým od civilního hraní komedie, byť místy velmi černé, ale přesto stále úsměvné, k zatěžkávacímu psychologizování skoro všech účinkujících zejména ve druhé části představení.

Petr Zelenka začal psát hru s tématem českého dabingu na sklonku devadesátých let v roce 2009. Byla to doba nástupu dabingových agentur, které

kvalitu českého filmového i televizního dabingu doslova pohřbily. S černým humorem Zelenka před začátkem práce na textu také v jednom ze svým medializovaných rozhovorů řekl: Češi jsou ve dvou věcech dobří: v dabingu a v konzumaci alkoholu.

Dabingové agentury začaly chrlit rychlé dabingy televizních seriálů HBO a z dalších filmových a televizních společností, a o kvalitu výsledku jim v žádném případě nešlo. Vedlo to k rychlým výdělkům spekulantů, kteří skupovali malá rozhlasová soukromá studia, předělávali je na studia dabingová, ve kterých se, jak trefně autor hry vepsal do textu na jeho začátku, dabovaly i zvuky vylučování stolice. Je to samozřejmě autorova metafora toho, co vlastně dabingové agentury rostoucí jako houby po dešti produkovaly pro vysílací čas mezi 22 a ranní čtvrtou hodinou. Často ale docházelo i k zadlužování majitelů a jejich studia zanikala, v lepším případě docházelo k prodeji do rukou dalšího spekulanta. To je obsah děje první poloviny Zelenkovy hry. Ta druhá je celá o alkoholismu jako takovém.

Spolek Haleny tvoří přemýšlející a talentovaní divadelníci. Jsou také zaměřeni na kritiku všech věcí, které ničí možnost normálního lidského života jak osobního, tak pracovního, což potvrzují samotným výběrem hry. Jsou to také dobří herci v rukou dobré režisérky, členky spolku.

Představení poněkud poškodilo proškrtání textu, byť bylo z jedné strany pozitivní, protože předlohu zkrátilo, ale také negativní, neboť místy narušilo logiku i spád děje. Navzdory tomu ale díky dobrým hereckým výkonům, u nichž jistou slabinou byla hlavně práce spojená s mluvním projevem, představení silně emocionálně působilo i zasáhlo publikum právě svým poukázáním na dopady nadměrné konzumace alkoholu.

Hra Petra Zelenky Dabing Street v podání halenkovických ochotníků je důkazem poctivé divadelní práce a velký příslibem do budoucna spolku Haleny.

Ladislav Vrchovský

Úterý 29. 4. 2025 (10:00 hodin)

Lidáckovo divadlo Frýdek-Místek – Poněkud ztracená princezna

Režie: Radoslav Lošťák

Poněkud ztracená princezna je pohádková divadelní hra českého dramatika Radoslava Lošťáka. Vypráví příběh princezny Kručinky, nešťastně „očarované“

k neustálému hladu. Kvůli obezitě nenachází ženicha, a navíc jednoho dne záhadně zmizí. Samotný text nám předkládá myšlenku, že je zdravé nebýt tlustý a hubnout. Odsuzuje obezitu jako takovou. Jistě se jedná o velmi výbušné a v dnešní společnosti aktuální téma. Text samotný však bohužel neřeší rozdíl mezi nezdravým životním stylem a vrozenou indispozicí. Režisérka Pavlína Šebestová si přepsala jazyk předlohy do dnešní podoby, avšak minimálně upravila po stránce obsahové. Tím pádem ze hry bohužel jako hlavní téma vychází stigmatizace jakékoliv obezity.

Herecký soubor už od začátku hraje s nadšením a výraznou energií. Je to vidět zejména na postavách sudičky Jenovéfy (Pavlína Šebestová) a rádce Prorady (Vladimír Šebesta). Pro oba sourozence není tato inscenace první setkání s jevištěm a nutno říci, že herečky se dostali nejdál. I přesto, že např. Jenovéfa místy „přehrává“ a rádce Prorada by mohl lépe pracovat s melodií

hlasu, oba jsou na jevišti dobře zapamatovatelní. Výrazné jsou také obě další sudičky: sudička Eva (Pavčina Urbánková) a sudička Radka (Karolína Krátká).

Na čem by herci mohli do budoucna zapracovat je mluvní projev. Ne vždy je všemu na jevišti rozumět. Herci nepřesně intonují a špatně artikulují. Nedávají důraz na předložku a na významové slovo/slova, která většinou bývají na konci věty.

Jelikož se jedná o vyprávěcí pohádku, je třeba lépe pracovat s dynamikou a temporytmem hry. Vyprávěcí pasáže jsou vždy retardující. Režisérka by proto měla detailněji hledat cesty, jak hru po každé vyprávěcí pasáži zesvižnit, aby inscenace nepůsobila tak monotónně. Vyprávěcí pohádka také pracuje se záměrným porušováním čtvrté stěny. Ne vždy je ale porušování hercem nebo herečkou jasně odůvodněné. To je další rezerva na straně režie, která ubírá na temporytmu hry.

Inscenátoři by se mohli také více zaměřit na detaily a nelogičnosti, které ubírají na autenticitě. Evidentní věkový rozdíl mezi kuchtíkem Martinem a princeznou je jedním z nich. Nejednotnosti kostýmů by jistě prospěl důraz na detail a pěkné by také bylo, kdyby se jednotlivé scény odlišily změnou scénografie. Tím, že jsou všechny kulisy na jevišti po celou dobu, jeví se scéna mírně chaoticky a divák se brzy může ztratit v tom, kde se právě nacházíme.

Sousedské divadlo, které jsme měli možnost zhlédnout, má své rezervy. Na druhou stranu jsme však poznali velmi sympatický soubor, který, ač je ve své cestě na začátku, tak na sobě chce pracovat a má silný potenciál.

Juraj Háder

(19:30 hodin)

Divadelní spolek Břest – Slavíci z Madridu

Režie: Petr Tomšů

Detektivní komedii *Slavíci z Madridu* napsal Petr Tomšů jako svižnou a vtipnou komedii ze světa showbyznysu a malých penzionů, kde se bavíme na účet celebrity a jejich bezmezných obdivovatelů. Když jednomu ze zpěváků zmizí Zlatý slavík, rozjíždí se absurdní pátrání plné komických situací a nečekaných odhalení. Hra sází na slovní humor, karikatury známých typů i nadsázku, která má jediný cíl, a to pobavit diváka.

Inscenátoři se rozhodli hru upravit dle možností souboru. Vsadili na slovní humor a gagy a plně využívají kvalit svého mladého souboru. Je až neuvěřitelné, že pro spoustu herců je to teprve první nebo druhé setkání s divadlem v roli herce.

Silnou stránkou inscenace je výborný mluvní projev všech herců. Působí školeně a autenticky. Pěkná artikulace, správné frázování a přesné intonace pomáhají hercům vypointovat jejich vtipy. Slovní gagy, které na jevišti vytváří, tak působí plasticky a přirozeně.

Hercům se také pěkně daří držet základní charakter své role. Každá figura má svůj typický fyzický atribut, který udržuje po celou dobu hry. Tím pádem jsou postavy od první chvíle jasné a čitelné. Je proto velká škoda, že se práce

na roli nerozvíjí i v jiných směrech. Herci akcentují slovní humor na úkor dramatických situací do takové míry, až to může připomínat film Kameňák.

Přílišným důrazem na slovní humor a gagy nejvíce trpí temporytmus hry. Hra graduje jen velmi pomalu a pozvolna. Pokud by se režie více zaměřila na budování dramatických situací, hra by se stala svižnější a dynamičtější.

Je také škoda, že se inscenátoři málo zaměřují na průběžné jednání postav. Role ředitelky hotelu má potenciál postupně gradovat a být zběsilejší a zběsilejší, až do úplného omdlení. Je to ovšem jen menší flek na jinak pěkném hereckém výkonu Zuzany Polame. Zajímavější vývoj se nabízí také ve vztahu mezi postavami Terezky (Miroslava Daďová) a Roberta (Václav Flachs).

Výrazný herecký výkon nabízí postava recepční Aloisie (Markéta Bradová). Humor na hraně absurdity je protkán slovními gagy i pěknými hereckými vyhrávkami a detaily. Za zmínku jistě stojí i neobvykle energická postava Vokounové v podání Miroslavy Koryčanové.

Předcházející dva festivalové dny nám ukázaly, jak živá je tradice ochotnického divadla v Česku, kdy i v dnešní době vznikají nové zajímavé soubory. Jedním z nich je právě divadelní soubor z Břestu. Je mladý a nadějný. A jsem si jistý, že o něm v budoucnu ještě uslyšíme.

Juraj Hader

Středa 30. 4. 2025 (10:00 hodin)

Divadelní studio „V“ – O čertovi

Režie: Radek Novotný

Jevištní adaptaci pohádky Pavla Čecha O čertovi přivezlo do Němčic nad Hanou na letošní ročník HDM brněnské Divadelní studio „V“. Předloha plná kouzelných kreseb známého brněnského malíře a výtvarníka téměř není k sehnání, v knihovnách ji buď vůbec nemají (stejně jako v Němčicích n/H.), nebo je vypůjčená a berou se pouze záznamy s žádostí o výpůjčku, při kterých se zájemce ocitne na konci dlouhé fronty.

Autor dramaturgie pro DS „V“ Radek Novotný delší dobu choval v myšlenkách záměr na pohádkový titul s využitím operní hudby. Když se se svým záměrem svěřil hudebníkovi Martinu Kumžákovi, věděl už, že existuje muzikál Rusalka autorů Michala Prostějovského a Radka Johna. Došlo

ke spolupráci a zrodila se „véčkovská“ inscenace O čertovi pro čtyři herce, kteří plní úlohy dané jim žánrem „pohádky s muzikálovými rysy“.

Inscenace má bohatou výpravu čerpající výtvarně z kreseb Pavla Čecha. Čtveřice herců je alternovaná, neboť Studio „V“ ji hraje nejméně osmkrát v měsíci. Hudba Martina Kumžáka vychází z původní muzikálové hudby Michaela Prostějovského. Ten čerpal hlavně z operní Dvořákovy Rusalky. Libretista Radek John zas čerpal z textů pro Dvořákovu Rusalku, napsaných Jaroslavem Kvapilem.

Symbióza krásné hudby a částí árií z Rusalky inspirované tvorbou Antonína Dvořáka v nahrávce skutečně posunuté do rockového muzikálového hávu je velmi působivá. Do celého představení vnáší poezii i ducha legendy o němce dívce, která nemůže mluvit, ale navzdory své němotě chce milovat chlapce svých snů. Že jde zrovna o Čerta, to do celku inscenace vnáší literárně komiksová knížka Pavla Čecha.

Autor dramatisace, scény, kostýmů a zároveň režisér inscenace Radek Novotný si však ne zcela vzal k srdci dvě definice:

- A. Literatura pracuje s verbálním materiálem, v případě dramatického textu promítnutým v představách dramatika do jevištního prostoru a dramatických situací.
- B. Komiks pracuje se vztahem mezi dvěma statickými vyobrazeními. Protože text pro inscenaci je převážně popisný, chybí dramatické situace,

ve kterých se jednající postavy dostávají ke vzájemnému vztahu. A tady je namístě citovat třetí definici:

C. Co divák na jevišti nevidí a neslyší, jako by neexistovalo.

Nestačí tedy, a zejména v divadle pro děti od útlého věku, nechat děj jen ve slovech a v textech písní. Pak se představení stává monotónní, a zbytečně zdlouhavé a nudné. Když publikum nevidí okamžiky, ve kterých čert Florimón např. ucpe komín a dým a saze vyženou od narození němou kominickou dcerku Tradamilu ven z domu, a ti dva se postupně v dalších jevištních obrazech nesblíží, chybí poněkud příběh.

Velmi jemný a něžný příběh vznikající lásky mezi mladým čertem a němou dívkou však vyžaduje možná jiný hudební žánr než zvolený mainstreamový muzikál. Lze ovšem pochopit, že je mnohem méně náročnější napsat rockový podklad inspirovaný melodiemi z Rusalky než transponovat Dvořákovu symfonickou hudbu třeba pro akustické trio flétna, housle, kytara, při kterém by představení získalo mnohem větší poetickou sílu.

Přes všechny rezervy je pohádka O čertovi brněnského Studia „V“ velmi působivá svou výpravou, kostýmy a hereckým, pěveckým, tanečním a pohybovým uměním jednotlivých představitelů všech čtyř postav (mileneckou dvojici doplňuje ještě Lucifer a opravdu pohádková postava pojmenovaná slovem Doba.) Doba v sobě spojuje čtyři roční období, vypravěčku, hraje také pocestnou a je svým způsobem hybatelkou děje). A dnešní mladá generace má rockové muzikály ráda, přičemž v tomto případě dostane vskutku dobrou muzikálovou podívanou.

Ladislav Vrchovský

(19:30 hodin)

DS Berani (SHČMS SDH Těškovice) - Dokonalá svatba

Režie: Ivan Lindovský

Dokonalá svatba je situační komedie britského dramatika Robina Hawdona, která rozehrává sled absurdních záměn, lží a přiznání. Mladý ženich se probouzí s kocovinou vedle neznámé ženy a snaží se zatajit její přítomnost před snoubenkou. Série záměn a šílených výmluv rozpoutá lavinu komických situací, kdy každá další pravda zní méně uvěřitelně než ta předchozí. Vtipná, svižná a bláznivá hra o tom, jak málo stačí, aby se ideální den proměnil v hotové šílenství, patří mezi ty lepší komedie, které můžeme na divadle vidět. V česku existují dva překlady hry. Starší překlad Martina Fahrnera se uvádí pod názvem Úžasná svatba. Novější překlad, který si vybral DS Berani, je od dramaturga brněnského Městského divadla Jana Šotkovského. Liší se od předchozího překladu větším důrazem na situace. Dobrá volba pro soubor.

Výrazným kladem inscenace je energie a temperament, se kterým herci vstupují na jeviště. Hned v úvodu strhnou publikum a daří se jim udržet pozornost diváka až do konce. Temporytmus inscenace postupně graduje a je provázaný se zdařilým situačním humorem i slovními gagy. Divák se lehce orientuje v ději i v jednotlivých lžích či záměnách.

I přesto, že hra působí svižně, výraznější lehkost a nadsázka by nebyla na škodu. Soubor by mohl zapracovat na důsledném dodržování čtvrté stěny

a hereckých akcích postav ve chvílích, kdy na ně není zaměřený fokus, zůstávají na jevišti a děj hry se přesouvá do jiného pokoje. Režisér by se mohl zaměřit na průběžné jednání postav, které často chybí. Dobrým příkladem může být budování lásky a vzájemné sympatie mezi postavami Billa a Judy (Tomáš a Markéta Noskovi).

Mluvní projev herců se vyznačuje silným přízvukem. Navíc je často slyšet hláska „J“ ve slovech „jsem, jsi, jsou atd.“ Některé postavy šumlují, polykají koncovky, či dokonce celá slova. Také práce s rekvizitami (příkladem může být štětka na záchod) působí čas od času ledabyle, až nadbytečně.

Po herecké stránce je soubor pěkně sehraný. I přesto, že je komedie na první pohled psaná pro mladé páry, nikterak nevadí, že ji v tomto případě hraje starší osazenstvo. Nabízí to naopak spoustu nových komických situací a divák na to bez problému přistoupí. Není tedy třeba snažit se postavy jakkoliv omladit (jako např. postavu Rachel).

Velmi přirozeně působí na jevišti postava Toma (Jiří Krayzel), která se vyznačuje výborným timingem a přesnými významovými pauzami. Na jevišti působí přirozeně a její dynamika postupně graduje. Výrazné herectví vidíme i u postavy Julie (Magda Sroková). Ztřeštěná pokojská strhne nejen svou energií, ale i citem pro vtip a slovní gagy.

Dalším postavám by pomohlo, kdyby si našly výraznější rysy, které by vyostřily jejich charakter. Rachel by mohla být hloupější a zároveň větší generál, Judy je pasivní a často se nechá strhnout sentimentální náladou promluv. Tyto detaily mohou lépe dotvořit i jednotlivé vztahy mezi aktéry.

Dokonalá svatba v podání těškovických Beranů potrápila bránici nejednoho diváka a bouřlivý závěrečný aplaus, ten vloudil spokojený úsměv do tváře nejen hercům a nápovědě na jevišti.

Juraj Háder

Čtvrtek 1. 5. 2024 (10:00 hodin)

Štěk Štěpánov (TJ Sokol Štěpánov) – Čert na baterky

Režie: David Kvapil

Hlavním hrdinou pohádkové knížky „Čert na baterky“ od Davida Kvapila je čertík Baterka, který pracuje v pekle. Vůbec ho ta práce nebaví a neustále přemýšlí nad smyslem svého života. Vydá se proto do světa, aby našel psychologa, který ho těch myšlenek zbaví. Potká se s loupežníkem a společně pomohou princezně vrátit se na trůn a porazit prince Zlosimíra. A také si postupně, sledem událostí, uvědomí, co je v životě důležité. Toto je ve velké stručnosti děj a poslání knížky. Autor využívá pohádkových postav (čerti, kouzelná babička, princezna a princ), přidává netradiční postavy (blecha, košíkář, žalárník), ale v jazyku děj jakoby přenáší do současnosti. Hojně využívá slovních hříček založených na antonymech nebo homonymech. Literárně může jít o sympatický pokus začínajícího autora napsat moderní pohádku pro dětského čtenáře, ale pro dramatický text, který vyžaduje vytvořit situace pro jednání postav, je zatím nedostatečný.

A toto je hlavním nedostatkem stejnojmenné inscenace, kterou přivezl soubor Štěk ze Štěpánova a kterou režijně řídil samotný autor knižní předlohy. Do scénáře z velké míry zařadil i vypravěčku, která velmi kultivovaně čte to, co se nepovedlo dostat do dramatických dialogů. Bohužel někdy říká i to, co pak

herci hrají. Part vypravěčky je proto z velké míry retardující složkou inscenace. Dále některé pasáže dialogů jsou postaveny na slovních hříčkách, které v knižní podobě mohou být vtipné a zajímavé, spád děje v inscenaci však opět zpomalují a jeví se jako slovní balast. Náhodné nebo nedůrazné zacházení s motivy jednání některých postav (čert Baterka, princezna) nebo nedokončené linie některých postav (chůva) vyznívají pro divadelní tvar nepoučeně. Samotnou kapitolou je pak slovní hříčka týkající se blechy, kterou někteří diváci včetně dětí brali jako vulgární.

Herecké výkony jsou v inscenaci jinak docela dobré. Zaujal výkon hlavní představitelky čerta Baterky pro svoji upřímnost a energii. Ale i ostatní výkony nejsou vysloveně začátečnické. A proto docela mrzí, že herci museli pracovat se scénářem, který jim mnoho prostoru pro stavbu děje prostřednictvím dramatických postav příliš nenabídl.

Jaroslav Kodeš

(14:00 hodin)

Divadlo BLIC Ostrožská Nová Ves – Na správné adrese

Režie: Andrea Helmichová

Divadelní soubor BLIC přivezl crazy komedii od Marca Camolettiho Na správné adrese. Hra, oblíbená u profesionálních i ochotnických souborů, nabízí výrazné herecké příležitosti, zajímavé zápletky i plejádu gagů. Mezi komediami tohoto typu se řadí k těm zdařileji napsaným. Čtyři dámy žijí v jednom domě a nezávisle na sobě si napíší inzerát do novin. Malířka hledá mužský model pro obraz Spartaka na hostině, učitelka klavíru shání studenta, kterému by dávala lekce, služebná by si přála chlapa na sex a majitelka naopak někoho dalšího na podnájem. Zápletka stojí na záměně mužů, kteří postupně přicházejí na jednotlivé inzeráty.

Herci z Ostrožské Nové Vsi hned od začátku strhnou diváka svou energií a výrazným temperamentem. Hra šlape jako hodinky, komické situace se střídají jedna za druhou a nenechají diváka ani na chvíli vydechnout. Temporytmus je natolik zběsilý, že by možná nebylo na škodu občas ubrat, a nechat diváka vydechnout. Lépe by tak vyzněla i úvodní expozice hry a opakovaně se vyskytující zkratka P.P.S., která vtipně označuje různé požadavky v seznamovacích inzerátech.

Hereckému koncertu, který na jevišti vidíme, vévodí zejména postavy Georgette (Alžběta Kynclová-Mahdalová) a Spartaka (Hynek Helmich). Ostatní za nimi ale nikterak nezaostávají. Své postavy mají do detailu propracované. Snad jen u postavy služebné Marie-Louisy (Lenka Podolinská) si lze představit výraznější stylizaci spojenou s její touhou najít partnera pro sex. Naopak výborně řešené je z hlediska herecké práce odklizení Bertranda z jeviště.

Soubor jako takový skvěle ovládá „řemeslo“. Herci jsou neustále v roli, krásně partneří a udržují průběžné jednání. Až artistické výkony pak dodávají jejich výkonům třešničku na dortu. Vše, co na jevišti vidíme, má perfektní timing. Malou výtkou může být občasné porušování čtvrté stěny, které se do komedie nehodí.

I přes občasné moravismy mají herci velmi pěkný mluvní projev. Výjimkou je postava Bertranda (Petr Koukolský), kterému často není rozumět, protože šumluje, polyká koncovky a někdy i celá slova. Jeho cesta k opilosti i opilost samotná tak působí z hlediska mluvního projevu nevěrohodně. Rezervy má také služebná Marie-Louisa. Slyšíme to zejména v první polovině hry.

Po technické stránce je hra dobře zvládnutá. Funkční scéna hercům pomáhá v jejich hravosti, hudba je vhodně zvolená a dotváří dramatické situace. Pozor by si inscenátoři měli dát na úroveň hlasitosti klavíru, pokud překrývá dialogy postav v prvním jednání. Ne vždy je herce dobře slyšet.

Divadlo BLIC nám ukázalo, že jsou velmi dobře sehraný soubor. Zkušení herci zaujali diváky v sále svým temperamentem i výrazným herectvím. A já se už teď těším na další kousky, které nám v budoucnu, doufám, přivezou.

Juraj Háder

(19:30 hodin)

Morkovští ochotníci – Čertovská košařina

Režie: Marie Tesař

Morkovští ochotníci přijeli na Hanácký divadelní máj 2025 odehrát premiéru inscenace hry Čertovská košařina autorky a režisérky Marie Tesař. Představení v žánru mysteriózního hororu neslo znaky osobité poetiky souboru, která obsahuje práci se stylizovaným herectvím, využíváním symbolů a kouzla společného působení slova a hudby ve výrazném výtvarném rámci. Silnou stránkou morkovských ochotníků je i práce s líčením a výtvarnými kostýmy postav.

Čertovská košařina pojednává satirickým způsobem o komunálních politicích, o dezinformacích, o narušování a rozbíjení tradic na pozadí alegorie dvou mýtů, která je do textu i děje přímo zapracována. Přímo v programu k inscenaci se zmiňuje starořecký mýtus o Apollónovi a Marsyasovi namalovaný Tizianem v obraze Marsyasovo stahování z kůže. Tento mýtus je v textu i ději propojen s křesťanským peklem a postavou čerta Tefala. Paralela mezi oběma bytostmi je sice diskutabilní, nicméně lze připustit, že satyr Marsyas je mimo jiné také symbolem konzumního života, který je ve hře pranýřován.

Děj hry je situován přímo do Morkovic. Je však naplněn mnoha dílčími dějovými liniemi, které sice spolu svým způsobem souvisí, a zároveň každá linie vypovídá o něčem nežádoucím, ale do přehledného příběhu se bohužel v mysli diváka nespojují.

Otec, Matka a Syn žijí společně v domě, v jehož sklepě bydlí záhadná bytost. Ta musí být krmena masem. Rodiče svým způsobem týrají syna. Vnucují mu do rukou sekeru, kterou Syn odmítá. Sekera je zde symbolem násilí. Do domu, ve kterém rodina žije, přichází Starosta oděn do černého žaketu, na hlavě má cylindr a připomíná tím, jak je oblečen, dobu před stem i více lety. Starosta varuje Otce i Matku před možným dopadem komety přímo do Morkovic

a nutí je k evakuaci a k opuštění domu. To otec opakovaně rezolutně odmítá. Starosta oznamuje, že v kostele se našly listiny staré několik set let. Je v nich psáno o zvláštních bytostech, o jakémsi jiném druhu lidí, obývajících jeskyně ve skalách u Troubek a jinde. A že se ty bytosti špatně chytají, ale když lidé takového tvora uloví, tak ho i ustájí a ochočí, až se chová jako věrný pes. Starosta řekne, že ty bytosti mají moc chutné maso. A říkalo se jim jménem Tojfal. V tom okamžiku si divák propojí postavu Tefaľa v programu k představení s těmito dávnými bytostmi. Podle popisu to vypadá na čerty. Starosta dále tvrdí, že když lidé takového tvora odchytí, tak ho ustájí a ochočí tak, že se chová vůči svým chovatelům a pánům jako věrný pes.

Přichází hlasatelka televize s kameramanem a vysílá přímo z terénu informace o možném dopadu komety do míst, která jsou v záběru. Později někam zmizí kameraman a hlasatelka po něm pátrá.

Následuje téměř estrádní vsuvka, ve které do obce přichází majitel televizního kanálu Brněnská šlápota Franta Komárek. Zjistí, že ve sklepě domu žije odedávna Čert. Ten se sblíží se Žanetou. To se nelíbí Otcí, a dojde ke konfliktu mezi Otcem a Čertem. Hlasatelka ale vytáhne z kapsy průkaz registrovaného páru a vykřikuje, že teď bude otec poslouchat ji. A nejen Otec, ale i Čert. Všechna tato dějová fakta jsou svým způsobem účelová. Když se Čert poprvé objeví na jevišti, drží v rukou starou kost a řekne, že ji má po dědovi. Že jde o odkaz na legendu o Marsyasově vzpouře proti Bohu je naprosto

srozumitelné poté, co dochází ke vzpouře Čerta proti Otci, což má být paralela vzpoury Marsyase proti Bohu. Proto je následně Čert na rozkaz otce stahován z kůže a je mu pilkou odřezána noha. Ještě před tím otec zveřejní, že je hlavou společnosti Iluminátů rádobý ovládajících běh světa. Čertovu nohu podává Otec všem přítomným se slovy Poslední večere. V tom okamžiku Marie Tesař spojuje Otce s historií křesťanské západní Evropy a potažmo i světa. Otec však v zápětí umírá. Je to varování před možným koncem lidské civilizace? Mohlo by být.

Vyjde však najevo, že matka nakupuje maso u polských překupníků a že bude i nadále co jíst.

Morkovští mají ve svém středu velmi výrazné herce, například Lukáše Blaška, který hraje Otce, Petra Škrabala, představitele Syna, Daniela Přecechtěla, který hraje Čerta, či Zuzanu Borkovou, představitelku Hlasatelky Žanety Žárové, a také Kamila Žižlavského, který ztělesňuje postavu Franty Komárka.

Čertovská košařina je velmi zábavná hororová komedie, která ve svém druhém plánu varuje před procesy ničícími naši civilizaci. Návštěvu představení lze jen doporučit a také lze doufat, že v průběhu repríz se vše stane poněkud přehlednější a ještě více zábavnější.

Ladislav Vrchovský

Pátek 2. 5. 2025 (10:00 hodin)

Divadlo Plyšového Medvídky – Krakonošův hrnek

Režie: Konrád Popel

Podzimní mlha, podhůří Krkonoš, malebné vesničky a lidé dobří někdy více, a někdy zase méně...Aby dobro a zlo žilo vedle sebe v rovnováze, tak na to dohlíží vládce hor Krakonoš. Kde Krakonoš přesně bydlí, na kterém místě je jeho zahrádka plná léčivých bylinek na všechny lidské neduhy?

Skrývá se v horách poklad, o kterém si štěbetají ptáčky? Je dobro mocnější než všechna kouzla? A jaké tajemství skrývá Krakonošův hrnek?

Děti nejen mateřských škol mohly shlédnout pohádku o Krakonošově hrnku v pátek 2. 5. 2025 v dopoledních hodinách. Divadelní soubor přijel nesoutěžně z Prostějova, aby dětem předvedl krásy loutkového divadla.

A co na to děti? Ocenily barevnost, loutkové zpracování a profesionalitu herců. Příběh byl pro ně srozumitelný a příjemně odsýpající a děti se během představení nenudily. Ústřední herecké postavy lámaly „čtvrté zdi“ a promlouvaly k publiku, které jim nadšeně opětovalo. Herci P. P. Procházka a Valérie Charvátová zvládli děti nadchnout a ukázat jim, že loutkové divadlo nemusí být jenom pro mateřské školy.

Nadšení projevovaly i děti starší, které ocenily ručně vyrobené loutky a srozumitelnost textu. Byť se pohádka odehrává v Krkonoších, prostějovští divadelníci promlouvali k dětem češtinou spisovnou, právě proto, aby jim rozuměli i ti nejmenší.

Divadlo Plyšového Medvídko jezdí do Němčic nad Hanou pravidelně a rozhodně pro ně Hanácký divadelní máj není posledním představením.

(19:30 hodin)

Divadlo OPONA – Poručík z Inishmoru

Režie: Karel Semerád

Želechovické Divadlo Opona z. s. přijelo na HDM s obnoveným přestavením inscenace hry irského dramatika Martina McDonagha Poručík z Inishmoru. Obnovili výsledek režijní práce Karla Semeráda, herce a režiséra, který před patnácti lety jako režisér se stejným hereckým týmem Poručíka

z Inishmoru nastudoval. Před deseti lety Karlíček zemřel. A jeho kolegové se rozhodli mu k desátému výročí nechtěného rozloučení poslat do divadelního nebe dárek.

Poručík z Inishmoru je černá komedie irského dramatika Martina McDonagha. Děj se odehrává na irském venkově a točí se kolem šíleného irského nacionalisty Padraica, milovníka koček, který se vrací domu, když se dozví, že jeho kočka je nemocná.

Hlavním tématem hry je irský terorismus, fanatický nacionalismus a lidská hloupost všeho druhu vůbec. Martin McDonagh vytvořil jako hlavní postavy dva neodolatelné idioty – prosté, inteligencí neoplývající vesničany, a vedle nich zapojil do děje pubertální vlastenku a mladistvého teroristu. Jejich vzájemný vztah je sice silnější než láska k mateřské teroristické organizaci, ne však silnější než cit k jejich milovaným, huňatým, nevinným, čtyřnohým mazlíčkům. Takže – Kdo zabil kocoura Prčíka Tomeše? - to je oč tu běží... a rozpoutává se zcela nesmyslné krvavé běsnění...

O patnáct let starší herecký tým nemohl naplnit řadu požadavků na představení této hry. McDonagh ji napsal o skupince mladých členů irské nacionalistické armády IRA, žijících na malém irském ostrově, věk postav je v tomto případně velmi, opravdu velmi důležitý. Nejstarší mezi osobami ve hře je čtyřicetiletý otec poručíka IRA, pověstného jeho brutalitou, se kterou mučí zajaté protivníky nebo lidi, které se IRA rozhodne z nejrůznějších důvodů

zlikvidovat. Jeho velkou obdivovatelkou je šestnáctiletá dívka, která má mozek vygumovaný nacionalistickou propagandou, a jediné, co má ráda, jsou kočky. S kočičími plyšáky si nedávno hrála radši než s panenkami, ale nyní má v ruce vzduchovku a později pistoli. Kromě této trojice jsou ve hře další tři irští terorističtí nacionalisté, ale z jiné frakce irské osvobozovací armády, než je nechvalně známý mučitel a de facto jejich protivník. Ti se rozhodnou agresivního a brutálního poručíka zabít. Protože vědí, že jejich cíl miluje nadevše kocoura jménem Prčík Tomeš. Rozhodnou se kocoura přejet autem. Spletou se a přejedou jiného kocoura, a tak jen rozšíří zprávu, že poručíkův kocour je nemocný, aby ho přilákali na ostrov, kde bude jednoduché jejich mučitele zabít. Netuší, že šestnáctiletá teroristka je do poručíka zamilovaná. Když se jim podaří poručíka zajmout, dívka ho osvobodí a dojde ke vzájemnému zběsilému vraždění. Všemuvévodí dvojice neskutečných idiotů, dvou hlavních postav hry, kteří nakonec masakr spolu s mladičkou dívkou přežijí.

Herecký tým, v němž někteří členové už léta nestáli na jevišti, si zcela jistě představení užívají. Kritéria na kvalitu jevištní mluvy, hraní v jevištním prostoru, dodržování průběžného jednání, schopnost budovat napětí uvnitř dialogů a dosažení žádoucího emočního dialogu s publikem se léty vytratila. Chybí i patřičné tempo a hlavně věrohodnost veškerého hereckého jednání.

Přesto je představení želechovických ochotníků důležité. Nejen z důvodu krásné pietní vzpomínky na skvělého herce a režiséra Karlíčka Semeráda, ale také pro kvalitu života jich samotných. A energie, se kterou se i po patnácti letech po jevišti pohybují, je prostě obdivuhodná.

Ladislav Vrchovský

Závěrečné slovo předsedy lektorského sboru

Závěrečná zpráva o Hanáckém divadelním máji 2025

Je tomu přesně sedm dní, co ředitelka přehlídky paní Jitka Borovičková zahajovala na tomto místě letošní přehlídku. Už 39. ročník. To je hezká řádka let v historii každé přehlídky. Sám jsem jich tu zažil už hodně a musím říci, že jsem se sem do Němčic na Hanácký divadelní máj vždycky moc těšil. Na divadlo, ale i na řadu známých a přátel, které jsem si zde za ta léta vytvořil. Nebylo tomu jinak ani letos.

Ale k programu. Tentokrát se nebudu ve své závěrečné zprávě věnovat zvláště každému soutěžnímu představení, ale pokusím se vypíchnout několik postřehů, které mě napadají, když se zpětně dívám do programové brožury, respektive do úvodního divadelního kukátka. Nejdříve malá statistika.

Viděli jsme zde od minulé soboty celkem čtrnáct představení, z toho bylo šest určeno dětskému divákovi. A to je porce na jeden festival opravdu velká.

Když zůstanu u těch představení pro děti, jsem nejen rád za to, že jich bylo tolik – dnes obecně z různých důvodů totiž ubývá činoherní produkce pro děti –, ale i za to, že čtyři z nich vznikly na základě původních scénářů napsaných pro potřebu vlastních souborů a jen a jen pro něj. Pro potřebu souborové inscenace. Narodila se tak nová díla, která si zaslouží pozornost. A i když se ne všechno podařilo na sto procent, tak to, že se někdo odváží na obtížné pole dramatiky pro děti, je čin určitě záslužný.

Na přehlídce si ovšem tyto nové scénáře nečteme samostatně, respektive je tak nevnímáme. Vnímáme je jako jednu ze složek představení. A protože dobrý scénář neznamena automaticky kvalitní představení, naopak špatný scénář odhalí skoro každá inscenace, pokusím se stručně pojmenovat obecně se opakující nedostatky nově vznikajících scénářů. Jednak si je stále potřeba uvědomovat, že nepíšeme prózu, ale dramatický tvar určený k inscenování. A to jsou dva hodně rozdílné světy. Próza je svět vypravování, drama je svět jednání. Proto dramatik musí umět myslet v dialozích, které umožní postavám hry se v ději posouvat ve vzájemných názorových konfrontacích, protože své postavy musí donutit, aby si za něčím stály, chtěly něčeho dosíci, aby překonávaly překážky a bojovaly za prosazení svých myšlenek. A zadruhé, dramatik pro děti by měl víc než kdo jiný

myslet na to, že ve svých příbězích nemá poučovat, ale předkládat prostřednictvím dobře vystavěného příběhu, skládajícího se z expozice, kolize, krize, peripetie a katastrofy, myšlenky o jakýchsi vzorcích chování, které vycházejí z obyčejných morálních zásad soužití v lidské společnosti. Takové, aby zlo bylo dobře a jasně pojmenované a dobro muselo o své vítězství nad zlem skutečně a pravdivě bojovat. A s kouzelnou náhodou pracovat obezřetně, a hlavně pravděpodobně v logice děje.

Druhá část Hanáckého divadelního máje patřila inscenacím směřujícím na Národní přehlídku do Vysokého nad Jizerou. I zde se ukázal už dlouhodobě se opakující trend, že soubory si vybírají pro svoji práci takovou dramaturgii, která má především bavit. Jen bavit je směřování, které je obecně vnímáno většinovou diváckou komunitou, jako nutné, ale i postačující. A soubory se mu podřizují. Posláním divadelníků však přece není jen bavit své diváky, ale také reagovat na tep doby, pranýřovat zlořády, vysmívat se pokrytcům, zkoumat mezilidské vztahy, prostě hrát takové inscenace, z kterých zaznívá duch nějaké myšlenky. A jestliže se nám ho nedostává ve veřejném prostoru, o to víc ho nabízejme na prknech, co znamenají svět. Ale pozor, toto vše jde i v žánru komediálním. Proto nemoralizuji a nevolám po repertoáru samých vážných kousků, ale po kvalitní dramaturgii v celé šíři dramatické tvorby. Dramaturgii, která je pestrá a smysluplná. A jestliže vybíráme komedii, zkusme vždy hledat komedii s nějakou ideou a eliminujme komedie tak říkajíc bezduché. Když poměřím tuto moji prosbu tím, co jsme viděli letos na HDM v sekci pro dospělé, musím s velkou radostí konstatovat, že bezduchých komedií bylo výrazně méně. Vlastně snad jediná, ale ta byla sehrána s takovou profesionální dokonalostí, že jí to zase musím odpustit. Stručně řečeno volám jen po zodpovědnější dramaturgii k tomu, co chci připravit pro své diváky, a trochu se bránit obecným trendům.

Suma sumárum. Budu z letošního Hanáckého divadelního máje odjíždět s pocitem, že se letos podařilo sestavit program velmi kvalitní ve všech směrech. A doufám, že se to povede i příští roky, neboť podobný trend volající k větší dramaturgické zodpovědnosti ze strany souborů, je slyšet i na jiných přehlídkách.

Děkuji za pozornost.

Jaroslav Kodeš

Klub dětského diváka

V letošním roce se na HDM přihlásilo pět soutěžních pohádek, či příběhů pro děti. Takže děti se opravdu nenudily a měly si o čem přemýšlet, povídat i malovat. Pořadatelé sestavili klub z 15 dětí, ve věku sedm až šestnáct let z místní ZŠ. Z toho byli tři kluci a pouze jedna holčička chodí do dramaťáku. Takže z mého pohledu jsou to děti nepolíbené divadlem. Chci jim poděkovat za zájem a elán, s jakým se zhostily svých rolí. Dík platí i mé asistenci Janě Jančíkové, která mně byla velkou oporou a doufám, že i nadále bude pokračovat v této činnosti nejen na HDM.

A teď se pokusím stručně shrnout postřehy dětí.

1. Zdeněk Kozák, O bojácném Floriánkovi

Tato pohádka oslovila hlavně mladší děvčata do 13 let, většina se orientovala v příběhu, děti hledaly v něm vztahy, kdo má koho rád, velmi ocenily kulisy, kostýmy, světla, zvolily by trochu jiné písničky, ale nevadily jim. Z pohádky se dozvěděly: „stačí si věřit a dokážeš všechno, nemáme krást ani lhát a hlavně, když se bojím a mám to rád, tak se překonám a udělám to. V kresbách se objevily hlavně postavy (Rozalka, Floriánek), protože byly pro příběh nepostradatelné.

2. Vendula Kořínková, Piráti a Lumie, ostrov splněných přání

Ohlas na představení byl „WOU, COOL, SUPER“. Došlo k dokonalému souznění dětí s příběhem. Byly okouzlené scénou, svítícím stromem přání, hudbou, světlem, zpěvem, herci (Theodor, Sirény, tanečnice v krčmě, Morwen, opilý pirát). Vztahy mezi postavami pro ně byly jasné, nebo si je rychle domyslely z jednání herců. Jen se přesně neorientoval, proč se Morwen, kterou nevlastní otec vyhodil z domova, vrátila domů a dostala od otce vynadáno, kde se toulá, když je doma nepořádek. Téma „hledání rodiny“ bylo dětem jasné. V kresbách se objevovaly jak ústřední postavy, tak scéna, tak i pocit štěstí, lásky a radosti.

3. Radoslav Lošťák, Poněkud ztracená princezna

V této pohádce se děti nemohly ztotožnit se scénografickým řešením ani kostýmy. Špatně se orientovaly v příběhu. Pohádka byla pro ně upovídaná, dlouhá, vůbec ne pro malé děti, ale ani pro větší děti. Vadily jim pomíchané pohádky, o kterých se tam jen mluvilo. Nerozuměly věkovému obsazení postav (princezna a kuchtík). Ale nejvíce jsme se zasekly u tématu pohádky, které je pro ně nepřijatelné. Princezna musí zhubnout, aby si ji někdo vzal. Zkusily jsme s dětmi, aby nakreslily plakáty k představení, aby děti vyjádřily téma nebo příběh.

4. Pavel Čech, O čertovi

Tato pohádka na děti dýchla jinak, než jsou zvyklé. Zasáhla je emotivně, zvláštní atmosférou, se kterou se nesetkávají. Vše bylo pro ně snové, krásné, byl to pro ně prožitek, zvláště pro starší děvčata. Vůbec dětem nevadilo, že to hrají pouze čtyři herci. Vypravěčku srovnávaly s ročními obdobími. Dokázaly si vysvětlit, proč nemá Kominice zpívá (zpívá si v srdci). Hledaly jsme společně, jak toto divadlo zařadit. Z dětí padala slova: „byla to legenda, muzikální pohádka s baletem, poezie“. Nepřímo, pomocí jiných názvů jsme našly i téma příběhu (Čert a láska, Čertovo štěstí, Čert, Tradamila a mimino – důsledek lásky). Při malbě jsme se zaměřili na pocity a barevnost inscenace. Vše bylo pro děti zářivé, jasné, veselé, teplé barvy s občasným černým šmouhem – výraz pocitu štěstí a radosti a přítomnosti něčeho temného co je v každém z nás.

5. David Kvapil, Čert na baterky

Toto vyprávění bylo pro děti velmi rozporuplné. Dalo by se říci, že jedna skupina (5 dětí) to obhajovala a druhá skupina to nepochopila. Zahrály jsme si na soudní dvůr. Z takové obhajoby a žaloby vzešlo nakonec to, že nejlepší byla představitelka čerta Baterky, ale mluvila o sobě, jako že je kluk. Pochválily klíčníka, kterému pořád padaly klíče, a byla sranda. Nepochopily, jak se princezna dostala do vězení, jak to, že babička v lese věděla, jak se čert jmenuje, že král zůstal ve vězení jenom proto, že klíčníkovi vyhrožoval, že když mu neodemkne vězení, tak zboří hospodu ... Celou diskusí dětí se táhlo, proč se blecha jmenuje Prcka a variace s tímto jménem jim přišly nevhodné. Starší holčičky to komentovaly, že je to sprosté, že jsou v tom dvojsmysly a není to pro děti vhodné. Ony ví, že kamarádi mluví hodně sprostě, ale pro malé děti to není.

Vůbec nechtěly kreslit obrázky, ale pak se do nich pustily a většinou se objevily pocity. Použily temné barvy. Mladší děti nakreslily čerta Baterku.

Eva Kodešová, lektorka Klubu dětského diváka

Jmenovitě děkujeme Simoně Vozihnojové (1. B), Elišce Bartoškové (2. A), Ritě Pšenákové (2. B), Blance Mráčkové (2. B), Mikuláši Štullerovi (3. A), Nikol Oulehlové (3. A), Anně Suchoňové (3. B), Alexu Cehlárovi (3. B), Simoně Kyprové (4. A), Ngtoe Anh Le (4. B), Julii Vlčkové (5. A), Patriku Spillerovi (6. A), Vy Phamové (7. A), Natálii Kadukové (9. A) a Anně Poláškové (9. B) za práci v Klubu dětského diváka. .

pořadí souborů očima dětské poroty														
Piráti a Lumie	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	-
O bojácném Floriánkovi	2	2	4	2	3	3	3	2	2	2	2	2	2	1
O čertovi	3	-	3	3	4	-	2	3	3	3	3	3	3	-
Čert na baterky	4	-	2	4	2	4	4	4	4	4	4	4	4	2
Poněkud ztracená princezna	5	3	5	4	5	-	5	5	5	5	5	5	5	-

V tabulce si můžete prohlédnout jednotlivé hlasování dětí. Jistě jste si všimli, že děti se v rámci hlasování rozhodly vcelku jednoznačně. Soubor KDO ve Hvozdné s pohádkou Piráti a Lumie umístilo na první místo 14 z 14 dětí, které na pohádku zavítaly. Pohádka je oslnila svou hudbou, barevností, příběhem, ale i přístupem herců k samotnému divadlu.

Druhé a třetí místo již tak jednoznačné nebylo a vyrovnaný souboj vedly pohádky O bojácném Floriánkovi od DS Bez kamen a O čertovi od Divadelního studia „V“. Více dětí však umístilo na druhé místo právě Floriánka a na třetí O čertovi. A to proč? V pohádce O čertovi (byť je to zvláštní) vadilo dětem muzikálové zpracování a shodly se na tom, že „méně je někdy více“.

Čtvrté a páté místo bylo pro nás překvapující. I když některé děti odcházely z pohádky Čert na baterky znechucené, stále pro ně byla tato pohádka přijatelnější než Poněkud ztracená princezna, protože pohádka o princezně byla svým tématem „hubnutí“ pro současnou generaci dětí téměř až nepřijatelná.

Dovolte mi na závěr KDD dodat pár slov. Je potřeba poděkovat především lektorce Evě Kodešové, která svým přístupem dokázala z dětí dostat všechny potřebné pocity a názory a ty si ji i náležitě vážily. Taktéž je ale potřeba poděkovat všem dětem, které poctivě chodily na všechna představení a objektivně hodnotily příběh, kostýmy, scénu, herecké výkony a mnoho dalšího.

Jana Jančíková

Výsledková listina HDM 2025

Ceny a čestná uznání HDM 2025

Dvě čárky – DS Na Štaci, Němčice nad Hanou

Čestné uznání Šimonu Benešovi za herecký výkon v roli Kamila

Čestné uznání DS Na Štaci za výběr dramatické předlohy

O bojácném Floriánkovi – DS Bezkamen

Čestné uznání Janě Lautrbachové za herecký výkon v roli Barbory Plucárkové

Čestné uznání Jiřímu Schardovi za herecký výkon v roli hospodského

Bryndičky

Čestné uznání Lence Rohrerové, Aleši Rohrerovi a DS Bezkamen za scénu ke hře Zdeňka Kozáka O bojácném Floriánkovi

Cena Pavlu Meňhartovi za herecký výkon v roli Hastrmana Pantličky

Piráti & Lumie, ostrov splněných přání – Divadlo Hvozdná

Cena Kateřině Novotné, Markétě Bačákové, Anně Zelíkové a Jozefu Murčekovi za Scénografii k inscenaci Piráti & Lumie, ostrov splněných přání

Cena Kateřině Novotné a Anně Zelíkové za kostýmy k inscenaci Piráti & Lumie, ostrov splněných přání

Cena Jakubu Novotnému za hudbu k inscenaci Piráti & Lumie, ostrov splněných přání

Dabing Street – Divadlo Haleny

Čestné uznání Karlu Škrabalovi za herecký výkon v roli Michala Krose

Čestné uznání Pavle Pavelkové za herecký výkon v roli Evy

Čestné uznání Marcele Palúchové za režii hry Petra Zelenky Dabing Street

Cena Vitku Gabrhelíkovi za herecký výkon v roli Pavla

Cena Veronice Režné za herecký výkon v roli Lady

Cena Divadlu Haleny za scénu k inscenaci hry Petra Zelenky Dabing Street

Cena Divadlu Haleny za inscenaci hry Petra Zelenky Dabing Street

Slavíci z Madridu – DS Břest

Čestné uznání Zuzaně Polame za herecký výkon v roli Ředitelky

Čestné uznání Miroslavě Koryčanové za herecký výkon v roli Vokounové

Cena Markétě Bradové za herecký výkon v roli Aloisie

O čertovi – Divadelní studio „V“ Brno

Čestné uznání Tomáši Královi za herecký výkon v roli Lucifera

Čestné uznání Radku Novotnému za scénu a kostýmy k inscenaci Pavla Čecha

O Čertovi

Cena Dorotě Kusé za herecký výkon v roli Tradamily

Cena Petře Randulové za herecký výkon v roli Doby

Dokonalá svatba – DS Berani Těškovice

Cena Jiřímu Krayzelovi za herecký výkon v roli Toma

Cena Magdě Srokové za herecký výkon v roli Julie

Na správné adrese – Divadlo BLIC Ostrožská Nová Ves

Čestné uznání Markétě Bučkové za herecký výkon v roli Jeanie

Čestné uznání Ivanu Helmichovi za herecký výkon v roli Bernarda

Čestné uznání Divadlu BLIC za inscenaci hry Marca Camolettiho Na správné adrese

Cena Alžbětě Kynclové za herecký výkon v roli Georgette

Cena Hynku Helmichovi za herecký výkon v roli Spartaka

Cena Kamile Nekolové za herecký výkon v roli Jacqueline

Cena Andreji Helmichové za režii hry Marca Camolettiho Na správné adrese

Čertovská košařina – Morkovští ochotníci

Čestné uznání Kamilu Žižlavskému za herecký výkon v roli Franty Komárka

Čestné uznání Zuzaně Horkové za herecký výkon v roli moderátorky Žanety

Žáravé

Čestné uznání Morkovským ochotníkům za koncept inscenace Čertovská košařina

Cena Lukáši Blaškovi za herecký výkon v roli Otce

Poručík z Inishmoru – Divadlo Opona Želechovice nad Dřevnicí

Čestné uznání Jaroslavu Čermákovi za scénu k inscenaci Martina McDonagha

Poručík z Inishmoru

Doporučení na národní přehlídky KDP a DF

Lektorský sbor **doporučuje** do programu Národní přehlídky Divadelní
Fimfárum Český Krumlov 2025 inscenaci

„O čertovi“ Divadelního studia „V“ Brno

Lektorský sbor **doporučuje** do programu Národní přehlídky Divadelní
Fimfárum Český Krumlov 2025 inscenaci

„Piráti & Lumie, ostrov splněných přání“ Kroužku divadelních ochotníků ve
Hvozdné

Lektorský sbor **doporučuje** do programu Národní přehlídky Krakonošův
divadelní Podzim 2025 inscenaci

„Na správné adrese“ Divadla BLIC Ostrožská Nová Ves

Lektorský sbor **nominuje** do programu Národní přehlídky Krakonošův divadelní
Podzim 2025 inscenaci

„Dabing Street“ Divadelního spolku Haleny

Jaroslav Kodeš, Juraj Háder, Ladislav Vrchovský

Vyhodnocení soutěže mateřských škol

Během 39. ročníku HDM proběhly dvě doprovodné akce, a to literární soutěž Andersenova hvězdička na téma „Až mi bude dvacet let“ a výtvarná soutěž pro mateřské školy.

Letos se zúčastnilo 5 mateřských škol, které tvořily na téma „Jak si stromy povídají“. O vítězi rozhodly svými hlasy účinkující soubory, které hlasovaly během vítání.

MS Dřínov	24
MS Němčice nad Hanou - Včeličky	51
MS Němčice nad Hanou - Veverky	28
MS Vrchoslavice	29
MS Nezamyslice	30

Na 3. místě se umístila MS Vrchoslavice s 29 hlasy, na 2. místě se umístila MS Nezamyslice, která obdržela 30 hlasů a na prvním místě se umístila MS Němčice nad Hanou – včeličky.

Všem mateřským školám děkujeme za účast v soutěži a vítězům gratulujeme!

Návštěvnost jednotlivých představení a výsledky divácké soutěže v roce 2025

SOUBOR, INSCENACE	NÁVŠTĚVNOST	DIVÁCKÁ SOUTĚŽ
DS Na štaci, Němčice nad Hanou	110	2,95
Dvě čárky		
DS Bez kamen, Uherčice	61	---
O bojácném Floriánkovi		
DS AMADIS	90	2,98
Úhlavní přátelé		
KDO ve Hvozdné	199	---
Piráti a Lumie ostrov splněných přání		
DS Haleny, Halenkovice	76	2,61
Dabing street		
Lidáčkovo divadlo, Frýdek-Místek	199	---
Poněkud ztracená princezna		
Divadelní spolek Břest	120	2,90
Slavíci z Madridu		
Divadelní studio „V“	35	---
O čertovi		
Divadelní soubor Berani Těškovice	115	2,84
Dokonalá svatba		
Štěk Štěpánov – TJ Sokol Štěpánov	70	---
Čert na baterky		
Divadlo BLIC Ostrožská Nová Ves	42	2,96
Na správné adrese		
Morkovští ochotníci, Morkovice	156	2,60
Čertovská košarína		
Divadlo Plyšového Medvídka, Prostějov	133	---
Krakonošův hrnek		
Divadlo OPONA, Želechovice nad Dřevnicí	83	2,37
Poručík z Inishmoru		
Celková návštěvnost	1489	

Výhercem divácké soutěže se stává soutěžní představení „Na správné adrese“ Divadla BLIC Ostrožská Nová ves.

GRATULUJEME!

Děkujeme moderátorům.

Převážně v dopoledních hodinách diváky vítala děvčata ze Základní školy Němčice nad Hanou Aneta Münsterová a Elen Spillerová, které připravovala bývalá paní učitelka Naděžda Tesaříková. Moderování večerních představení obstarala spoluorganizátorka a paní učitelka z MŠ Němčice nad Hanou Petra Gojišová.

Spolupráce se školami

I místní školy se zapojili do příprav a průběhu Hanáckého divadelního máje:

Děti z mateřské školy vytvářely výtvarná díla na téma „Jak si stromy povídají“. Paní učitelka Petra Gojišová, která moderovala večerní představení, byla zároveň i členkou přípravného výboru.

Žáci a učitelé ZUŠ předvedli hudební číslo na závěr HDM.

Velkou měrou se zapojila i základní škola. V rámci doprovodného programu se žáci zapojili do literární soutěže Andersenova hvězdička, jedna žákyně Táňa Anna Oplocká vystoupila při zahájení HDM. Dvě dívky z deváté

třídy moderovaly dětská představení a 15 dětí pracovalo v Klubu dětského diváka. Paní učitelka Kamila Zderčíková Hájková stejně jako v minulých letech vyrobila 15 květů s názvy souborů, které zdobily Divadelní strom před kulturním střediskem.

Všem, kteří přiložili ruce ke společnému dílu, děkujeme a věříme, že spolupráce bude pokračovat i v příštích letech.

Vítání souborů

Privítání každého souboru ve městě Némčice nad Hanou probíhalo v několika krocích:

Nejprve vedle Divadelního stromu členové DS Na štaci (jmenovitě Jiří Vrba, Petra Lejnarová v doprovodu Štěpána Konečného a Pavlína Blašková) předvedli scénku a zazpívali pár písniček. Poté si soubor na lípě rozvázal slavnostní stuhu, která symbolizovala rozvět máje. Dále si spolu s vedením města připili slivovicí z místní pálenice a nakonec byly pohoštěny tradičním chlebem s domácím sádlem a pažitkou. S sebou si každý soubor odnesl dárkovou tašku s předměty z Némčic nad Hanou a Hanáckého divadelního máje.

Jmenovitě děkujeme představitelům města Némčice nad Hanou: Martinu Ernstovi, Ivaně Korvasové, Janě Oulehlové a Lence Králové za privítání

souborů, a organizátorům Jitce Borovičkové, Janě Oulehlové, Janě Jančíkové a Aloisi Skoupilovi za práci hostesek.

Děkujeme Jiřímu Vrbovi, Petře Lejnarové a Štěpánu Konečnému za každodenní krojované vítání souborů.

Děkujeme žákům a učitelům ZUŠ za kulturní vystoupení.

Závěrečné slovo ředitelky přehlídky

Milí přátelé divadla,

když se v sobotu 26. dubna rozevřela tato opona poprvé, nevěděli jsme, co všechno nás čeká. Ale jak už to v divadle bývá – když se ozve první replika, svět se rozezní jinak. Slova se stanou kouzlem, světla políbí hrací prostor a dech publika se spojí s dechem herců v tiché symfonii napětí.

Tento festival byl jako dlouhá pohádka, ve které se střídaly slzy i smích, ticho i bouřlivý potlesk, realita i sen. A právě v tom je divadlo kouzelné – dovolí nám být kýmkoli, kdekoliv a kdykoliv... aspoň na chvíli.

Ráda bych poděkovala: Ministerstvu kultury České republiky, Olomouckému kraji, městu Němčice nad Hanou a všem dalším subjektům i institucím za to, že nás podpořily. Děkuji celému týmu přípravného výboru, Divadelnímu spolku Na štaci, z. s., Základní škole Němčice nad Hanou a naší Základní umělecké škole, moderátorkám dopoledních a večerních představení, Klubu dětského diváka, technikům, uvaděčkám, Národopisnému souboru Pantlák, paní Heleně Spisarové za její práci na celé organizaci HDM. Moje zvláštní poděkování patří paní Vladě Koďouskové, předsedkyni SČDO, a paní Svatavě Hejralové, ředitelce Národní přehlídky venkovských divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim za jejich ochotu přijet a být tady s námi. Velký dík patří Hospůdce U Krakena za skvělý catering.

Musím poděkovat divadelním souborům, které se rozhodly přihlásit se do naší postupové přehlídky. Bez nich by prostě přehlídka nebyla.

Děkuji všem členům inscenačních týmů: dramaturgům, režisérům, scénografům, kostýmním výtvarníkům, autorům hudby k inscenacím, choreografům, a tak dále, všem těm tichým architektům příběhů, kteří ze slov skládají labyrinty, ve kterých se chceme ztrácet znovu a znovu.

Děkuji hercům – poutníkům v krajinách emocí, kteří se nebojí rozdat své srdce večer co večer. Děkuji divákům, kterých tu dnes pravda moc není, děkuji jim, těm snílům v hledišti, kteří svým pohledem dotvářeli každou scénu. Bez nich by tu ta magie divadla nebyla.

Dnes se opona HDM 2025 zavírá. Ale ne se smutkem – nýbrž s úsměvem. Protože v duši nám zůstává něco, co jen tak nevybledne – jiskra. Je to tak, jak řekl Tom Stoppard: „Divadlo je místo, kde se člověk směje, pláče, miluje – a přitom ví, že je to hra. A právě proto to bolí i těší víc než skutečnost.“

Ať žije Hanácký divadelní máj 2026!

Na shledanou opět za rok ve světle reflektorů!

Ing. Jitka Borovičková

Ředitelka Hanáckého divadelního máje

SPONZOŘI HDM 2025

ZOD Němčice nad Hanou
Ing. Martin Ernst, Ph.D. – starosta města
Roman Mizera – místostarosta města
Ing. Ivana Korvasová
Ing. Jana Mráčková
Bc. Hana Skoupá, DiS.
Ing. Jitka Borovičková- ředitelka přehlídky
Ing. Jana Oulehlová
Ivana Dvořáková
Jaroslav Lejnar
DS Na štaci
Šiklův mlýn
Energo IPT, s.r.o.
MO SOCDEM
Euro Group Moravia, s.r.o.
BAU TRADE MARKET s.r.o.
Drogerie – Drahomír Navrátil
Květiny – Antonín Oplocký
Ovocná školka Litenčice
Železářství – domácí potřeby, Stanislav Oral
Dárkové zboží, galanterie – Renata Kotulová
Transport case – profesionální přepravní boxy
Pivovar Němčice
SBIS s.r.o. – Ostraha objektů a majetku
Úklidové služby – Iveta Kubiridžak Havlíčková
Antonín Hrdý Sebranka
Papírnictví – tabák Jana Zatloukalová
Pálenice Mlýnský dvůr
Manželé Naďa a Milan Tesaříkovi
Ing. Oldřich Plchot
Ing. Luděk Hénik
Restaurace U Slona
Lidové družstvo hodinářů

Všem sponzorům děkujeme za podporu našeho největšího divadelního svátku Hanáckého divadelního máje.

O páteční večerní zvaní na HDM se zasloužili:

Helena Spisarová

Petra Gojišová

Jana Jančíková

Jitka Borovičková

Jiří Vrba

Alois Skoupil

Jana Oulehlová

& Petr Kundel.

Děkujeme všem za účast .

*Ať žije Hanácký divadelní máj
2026!*

